

Artikel 2.

Hvis, under Forhold der efter Raadets Opfattelse ikke skaber Krigstilstand mellem de stridende Magter, der er Parter i denne Konvention, den ene af disse Magters Styrker er trængt ind paa den andens Landomraade eller dens Søterritorium eller i et i Henhold til international Overenskomst afrustet Omraade eller overflyver et af disse Omraader, kan Raadet foreskrive Forholdsregler for at sikre, at de paagældende Styrker rømmer disse Omraader. De Høje Kontraherende Parter forpligter sig til uden Ophold at rette sig efter de Forholdsregler, som saaledes foreskrives, uden at de øvrige Beføjelser, der tilkommer Raadet i Henhold til Pagtens Artikel 11, berøres deraf.

Artikel 3.

Hvis de i Artikel 2 omhandlede Omstændigheder indtræder, eller hvis i Tilfælde af Trusel om Krig de særlige Forhold, og i Særdeleshed Muligheden for Sammenstød mellem de stridende Parters Styrker gør det nødvendigt, skal Raadet kunne fastsætte Linier, som ikke maa overskrides af de land-, sø- eller luftmilitære Styrker, saavelsom, i det Omfang, hvori det er nødvendigt, for at undgaa tilfældige Sammenstød, gennem deres civile Luftfartøjer. De Høje Kontraherende Parter forpligter sig til at rette sig efter Raadets Henstillinger i saa Henseende.

De i det foregaaende Stykke omhandlede Linier fastsættes om muligt ved fælles Overenskomst med de stridende Parter.

I Mangel af saadan Overenskomst skal Raadet fastsætte disse Linier med Samtykke af den Part, hvis Styrker det angaar, hvorved bemærkes, at dette ikke skal kunne medføre Tilbagetrækning af Styrker bag de yderste Forsvarsværker, der bestaar paa de paagældende Høje Kontraherende Parters Grænser i det Øjeblik, Folkeforbundsraadet tager sin Beslutning, og at disse Linier ikke skal medføre Opgivelse af noget andet Anlæg, nogen Stilling eller Samfærdselslinie af væsentlig Betydning for vedkommende Parts Sikkerhed eller Forsyninger.